៣. ការរៀបចំជ្រុងថ្នាក់

៣.១. ជ្រុងវិទ្យាសាស្ត្រ

ជ្រុងវិទ្យាសាស្ត្រ គឺជាជ្រុងដែលធ្វើឱ្យកុមារស្វែងយល់អំពីបទពិសោធប្រចាំថ្ងៃ និងធ្វើអន្តរកម្មជាមួយគ្រប់ទិដ្ឋភាពទាំងអស់នៃបរិស្ថានរបស់ពួកគេ ដូចជាសាលារៀន ផ្ទះ គ្រួសារ និងព្រឹត្តិការណ៍ផ្សេងៗក្នុងសង្គម។ កុមារចង់ដឹងពីបម្រែបម្រួលនៃបាតុភូតធម្មជាតិក្នុងបរិស្ថានសិក្សាមាន ភាវៈមានជីវិត និងគ្មានជីវិតតាមការចាប់អារម្មណ៍របស់ពួកគេ ដូច្នេះគ្រូមត្តេយ្យសិក្សាដើរតួសំខាន់ជួយសម្រួលដល់ដំណើរការរៀបចំសកម្មភាពដើម្បីឱ្យសម្រេចបាននូវអ្វីដែលកុមារបានពេញចិត្តចង់ដឹងចង់ឃើញរំភើប និងទទួលបានចំណេះដឹង បំណិនកាន់តែច្រើនប្រកបដោយលក្ខណៈវិទ្យាសាស្ត្រ និងមានប្រសិទ្ធភាព។

៣.១.១. លទ្ធផលរំពឹងទុកលើការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារ

វិជ្ជាសម្បទា	- ប្រាប់បានពីការលូតលាស់ និងលក្ខខណ្ឌរស់នៅរបស់មនុស្ស សត្វ និងរុក្ខជាតិ - ប្រាប់បានពីបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុ វត្ថុ និងបាតុភូតធម្មជាតិដែលនៅជុំវិញកុមារ - ប្រាប់បានពីវប្បធម៌(ប្រាសាទ) សង្គម(ពិធីបុណ្យផ្សេងៗ) វិទ្យាសាស្ត្រងាយៗ។
បំណិនសម្បទា	- កំណត់បានពីលូតលាស់ និងលក្ខខណ្ឌរស់នៅរបស់មនុស្ស សត្វ និងរុក្ខជាតិ - កំណត់បានពីបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុ វត្ថុ និងបាតុភូតធម្មជាតិដែលនៅជុំវិញកុមារ - កំណត់បានពីវប្បធម៌ ពិធីបុណ្យប្រពៃណីផ្សេងៗ និងពិធីបុណ្យសាសនាក្នុងសង្គមរស់នៅ។
ចរិយាសម្បទា	- ស្រឡាញ់ចូលចិត្ត ថែរក្សា និងការពារជីវិតមនុស្ស សត្វ និងរុក្ខជាតិ - រីករាយចូលរួមធ្វើសកម្មភាពពិសោធដោយមានបម្រុងប្រយ័ត្ន និងមានសុខសុវត្ថិភាព - យកចិត្តទុកដាក់ផ្សាភ្ជាប់ខ្លួននឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ - ចាប់អារម្មណ៍ទៅលើធម្មជាតិ និងវិទ្យាសាស្ត្រកាន់តែខ្លាំង។

៣.១.២. ការរៀបចំ

ក. ការរៀបចំធ្នើរ ឬតុ៖

- ជ្រើសរើសធ្នើរ ឬតុសមស្របនឹងកម្ពស់កុមារ ធានាសុវត្ថិភាព ងាយស្រួលប្ដូរទីតាំងនៅថ្នាក់រៀន។
- ធ្នើរ ឬតុត្រូវដាក់នៅក្បែរមាត់បង្អួច ឬទ្វារដែលមានពន្លឺ និងខ្យល់គ្រប់គ្រាន់។
- រៀបចំទូ ឬធ្នើរមួយដែលអាចដាក់តាំងសម្ភារៈសម្រាប់ពិសោធដូចជាគ្រាប់ពូជ គ្រាប់ធញ្ញជាតិ កែវចិញ្ចឹមត្រីជាដើម។

ខ. ការផ្លាស់ប្ដូរសម្ភារៈតាមសកម្មភាព៖

- តាំងវត្ថុពិត ឬវត្ថុដែលទាក់ទងនឹងវិទ្យាសាស្ត្រទៅតាមប្រធានបទសកម្មភាពថ្នាក់រៀន។
- គ្រូជាអ្នកគិតច្នៃប្រឌិតរៀបចំដាក់តាំង ឱ្យកុមារអនុវត្ត បង្កើនការយល់ដឹង ហើយកុមារស្រាវជ្រាវ បន្ថែមលើប្រធានបទដែលកំពុងរៀន។
- គ្រូសង្កេតមើលសកម្មភាពកុមារ តើពួកគេចាប់អារម្មណ៍លើអ្វីដែលកំពុងតាំងដែរឬទេ និងគួររៀបចំរយៈពេលយូរប៉ុណ្ណា។
- ភាវៈមានជីវិតដូចជាកូនរុក្ខជាតិ ត្រី ក្ដាម ខ្យង ... មិនអាចតាំងយូរបើសិនគ្មានការថែទាំបានល្អ។
- វត្ថុផ្សេងៗអាចតាំងបានយូរគឺឧបករណ៍វាស់កំដៅ ចំណីអាហារ គ្រឿងអលង្ការ និងល័ក្ខជ្រលក់ ពណ៌ទឹកពណ៌(គូល័រទឹក).....។

គ.ការរៀបចំប្រកបដោយភាពទាក់ទាញ៖

- រៀបចំយ៉ាងណាឱ្យកុមារចាប់អារម្មណ៍ទៅលើជ្រុងនេះ។
- រៀបចំធ្វើឱ្យកុមារយល់ច្បាស់ពីការលូតលាស់របស់រុក្ខជាតិ សត្វ កត់ត្រាពីការលូតលាស់ និងធ្វើការសង្កេតបន្តទៀត កុមារនឹងភ្លេចបើសិនជាលោកគ្រូ អ្នកគ្រូមិនធ្វើការរំឭកឡើងវិញ។
- រៀបចំវត្ថុដាក់តាំងឱ្យមានសណ្ដាប់ធ្នាប់របៀបរៀបរយ។

ឃ. ការតាំងសៀវភៅ ឬផ្ទាំងរូបភាពស្របនឹងប្រធានបទ៖

- សៀវភៅរូបភាពវិទ្យាសាស្ត្រ ឬសៀវភៅរឿងទាក់ទងវិទ្យាសាស្ត្រ។
- ផ្ទាំងរូបភាពបង្ហាញពីប្រធានបទមេរៀនក្នុងកម្មវិធីសិក្សាដែលត្រូវរៀនក្នុងថ្នាក់។
- រៀបចំសៀវភៅរូបភាពវិទ្យាសាស្ត្រ ឬសៀវភៅរឿងទាក់ទងវិទ្យាសាស្ត្របង្ហាញរូប។

ឧទាហរណ៍

ពិសោធន៍ឥន្ទធនូ

ថ្ងៃមួយគ្រូបានរៀបចំព្រឹត្តិការណ៍ផ្សាភ្ជាប់នឹង«អាកាសធាតុ» នៅក្នុងជ្រុងវិទ្យាសាស្ត្រ។ ក្នុងពេលនោះគ្រូបាននិទានរឿងទាក់ទងនឹងអាកាសធាតុ និងសកម្មភាពច្នៃប្រឌិត។ ករណីនេះបានធ្វើឱ្យកុមារចង់ដឹងបន្ថែមទៀតអំពីអាកាសធាតុ។ ជំហានបន្ទាប់គ្រូរៀបចំសកម្មភាពដែលកុមារបានឃើញ និងទទួលបាននូវអ្វីក្នុងសៀវភៅរូបភាពមកភ្ជាប់វាទៅនឹងជីវិតប្រចាំថ្ងៃ ដូចជាព្រះអាទិត្យ ភ្លៀង ខ្យល់ ឥន្ទធនូ ផ្កាយ ឬបាតុភូតធម្មជាតិផ្សេងៗកើតឡើងនៅលើមេឃរាល់ថ្ងៃ ដែលកុមារបានស្គាល់ច្បាស់។ ការពិសោធសាមញ្ញក៏ជួយកុមារឱ្យរៀនបន្ថែមអំពីគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយបង្វែរចំណេះដឹងរបស់ពួកគេឈានទៅបំណិនផ្សេងៗ។ ប្រសិនបើគ្រូអាចរៀបចំសកម្មភាពបន្តនៅជ្រុងវិទ្យាសាស្ត្រនោះ កុមារនឹងកាន់តែចង់ដឹងអំពីអ្វីៗ ផ្សេងទៀតនៅជុំវិញខ្លួនដោយភាពរីករាយ។

មុខវិជ្ជា(១)	- សិក្សាសង្គម (សកម្មភាពកសាង ការបង្កើតរូបភាពឥន្ទធនូ)
វត្ថុបំណង	វិជ្ជាសម្បទា៖ - ប្រាប់បានពីរបៀបបិទក្រដាសពណ៌តូចៗបង្កើតជារូបឥន្ទធនូ - ប្រាប់បានពីលក្ខណៈ រូបរាង ពណ៌របស់ឥន្ទធនូ ។ បំណិនសម្បទា៖ - ប្រើការលាបលើក្រដាសពណ៌តូចៗបិទតាមពណ៌របស់ឥន្ទធនូ - បង្ហាញបានរបៀបបង្កើតរូបឥន្ទធនូ។ ចរិយាសម្បទា៖ - សហការគ្នាបង្កើតរូបភាពឥន្ទធនូ - ឈ្លាសវៃ រហ័សរហួន ប៉ិនប្រសប់បិទការលើក្រដាសពណ៌តូចៗបង្កើតជារូបឥន្ទធនូមានសោភ័ណ។
ថ្នាក់/អាយុ	- កម្រិតមធ្យម កុមារអាយុ៤ឆ្នាំ
រយៈពេល	- ៣០នាទី(១ម៉ោងសិក្សា)

សម្ភារៈ	១. ការនិទានរឿង - សៀវភៅរូបភាពទាក់ទងនឹងអាកាសធាតុ ឬឥន្ទធនូ ២. បង្កើតរូបឥន្ទធនូ - ក្រដាសធំ ក្រដាសពណ៌(ហែកជាបំណែកតូចៗ) ចានតូចៗ ទឹក កាវបិទអេធីអឹម កន្សែងសើមសម្រាប់សម្អាតដៃ។
របៀបលេង	- ចែកកុមារជាក្រុមតូចៗទៅតាមចំនួនកុមារ - រៀបចំសម្ភារៈទៅតាមក្រុមនីមួយៗ - គ្រូបានត្រៀមទុកជាមុនផ្ទាំងរូបភាពដែលឱ្យកុមារបិទតាមពណ៌ជាគម្រូផ្ទាំងធំបិទចន្លោះៗទុកឱ្យកុមារបំពេញ ហើយកាត់ផ្ទាំងធំនោះជាចំណែកតាមក្រុមកុមារ - គ្រូបានហែកក្រដាសចំនួន៥ពណ៌តូចៗ រួចជាស្រេច។ - កុមារជ្រើសរើសក្រដាសពណ៌តូចៗដែលខ្លួនស្រឡាញ់បិទទៅលើផ្ទាំងដែលគ្រូចែកឱ្យតាមក្រុម - ពេលចប់គ្រូប្រមូលក្រដាសផ្ទាំងធំតាមក្រុមមកបិទភ្ជាប់គ្នាបង្កើតជារូបឥន្ទធនូធំដាក់តាំងនៅជ្រុងសិល្បៈ។

មុខវិជ្ជា(២)	វិទ្យាសាស្ត្រ (ពិសោធន៍ឥន្ទធនូ)
វត្ថុបំណង	វិជ្ជាសម្បទា៖ - ប្រាប់បានពីលក្ខណៈពណ៌ រូបរាង និងពេលវេលាដែលកើតមានបាតុភូតឥន្ទធនូ។ បំណិនសម្បទា៖ - ពណ៌នាអំពីពណ៌របស់ឥន្ទធនូ។ ចរិយាសម្បទា៖ - យកចិត្តទុកដាក់ទៅលើបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុ - រីករាយនឹងការពិសោធឥន្ទធនូ។
ថ្នាក់/អាយុ	- កម្រិតមធ្យម កុមារអាយុ៤ឆ្នាំ
រយៈពេល	- ៣០នាទី
សម្ភារៈ	- សៀវភៅរូបភាពទាក់ទងនឹងអាកាសធាតុ ឬឥន្ទធនូ(បង្ហាញតែរូបភាព)។ - ដបទឹកថ្លា ឬថាសឌីសចាស់ៗ ពិល ប្រអប់ក្រដាស។
របៀបលេង	- ដាក់ដបទឹកថ្លា ឬថាសឌីសចាស់ៗ នៅក្នុងប្រអប់មួយ ហើយបញ្ចាំងពន្លឺពិលឱ្យមានពន្លឺផ្លេកប៉ះនឹងដបទឹកថ្លា ឬថាសឌីសចាស់ៗ - ពន្លឺផ្លេកចាំងផ្លាតទៅប៉ះនឹងផ្ទៃប្រអប់នោះ យើងអាចឃើញរូបឥន្ទធនូនៅផ្ទៃប្រអប់នោះយ៉ាងច្បាស់។
សម្គាល់៖	- សូមនាំកុមារទៅមើលផ្ទាល់ប្រសិនបើមានបាតុភូតពិតប្រាកដ - មុនធ្វើសកម្មភាពជាមួយកុមារគ្រូគួរធ្វើពិសោធជាមុន - គ្រូអាចរកពិសោធផ្សេងៗទៀតតាមការច្នៃប្រឌិត។

១. ការរៀបចំបរិស្ថាន និងការចូលរួមរបស់គ្រូ

បរិស្ថាន

- រៀបចំទីធ្លាធំទូលាយដែលកុមារអាចមើលឃើញអ្នកគ្រូនិទានរឿង និងបិទក្រដាសតូចៗទៅលើក្រដាសផ្ទាំងធំបានជុំគ្នា (ឧទាហរណ៍អង្គុយជារង្វង់ ឬពាក់កណ្ដាលរង្វង់អំឡុងពេលនិទានរឿង បង្កើតឥន្ទធនូនៅលើតុ ឬផ្ទាល់កម្រាលការ៉ូ)។
- បន្ទាប់ពីនិទានរឿង ចែកកុមារជា២ ឬ៣ក្រុម តាមចំនួនកុមារតិច ឬច្រើនសម្រាប់សកម្មភាពបិទឥន្ទធនូ។

ការចូលរួមរបស់គ្រូ

១. ការនិទានរឿង
- គ្រូចាប់ផ្ដើមនិទានរឿង។

២. ការបិទរូបឥន្ទធនូ
- គ្រូគូររូបរាងឥន្ទធនូនៅលើក្រដាសធំជាមុន។
- ពន្យល់កុមារពីរបៀបប្រើសម្ភារៈបិទឥន្ទធនូ។
- គ្រូចូលរួមជាមួយកុមារ ហើយជជែកជាមួយពួកគេ។
- លើកទឹកចិត្តឱ្យកុមាររៀបចំសម្ភារៈទាំងអស់នៅពេលចប់សកម្មភាព។

៣. ពិសោធន៍ឥន្ទធនូ
- ណែនាំកុមារកុំឱ្យមើលពន្លឺពិលផ្ទាល់ភ្នែក។
- ឆ្លើយតបនឹងការភ្ញាក់ផ្អើលពេលកុមាររកឃើញឥន្ទធនូនៅក្នុងប្រអប់ដែលចាំងផ្លាតពីស៊ីឌី ឬដប់ទឹកថ្លា។

២. សកម្មភាពឆ្លើយតបរបស់កុមារ និងលទ្ធផល

ពិតជាសប្បាយណាស់បានធ្វើការរួមគ្នាអីចឹង!

- តាមរយៈការនិទានរឿងរបស់គ្រូ និងសកម្មភាពបិទរូបឥន្ទធនូពីក្រដាសពណ៌តូចៗ កុមារចាប់អារម្មណ៍នឹងឥន្ទធនូជាខ្លាំង។ កុមារបានជ្រើសរើសពណ៌របស់ឥន្ទធនូដោយខ្លួនឯង និងសហការគ្នាបិតក្រដាសចម្រុះពណ៌។ កុមារឈ្មោះដារ៉ា និងមិត្តភក្តិបានប្រាប់គ្រូថាចង់ឃើញពណ៌ពិតនៃឥន្ទធនូ។
- គ្រូបានប្រាប់កុមារវិញថា«ថ្ងៃស្អែកអ្នកគ្រូនឹងបង្ហាញឥន្ទធនូដល់កូន»។ នៅថ្ងៃបន្ទាប់អ្នកគ្រូបាននាំកុមារទៅមើលជ្រុងវិទ្យាសាស្ត្រ ឱ្យកុមារពិសោធបញ្ចាំងពិលលើថាសឌីស នៅក្នុងប្រអប់។ «មើល! មានឥន្ទធនូនៅលើប្រអប់នេះ។ ពិតជាស្រស់ស្អាតណាស់!» កុមារមានការភ្ញាក់ផ្អើលដែលមានឥន្ទធនូតូចបានបង្ហាញខ្លួននៅប្រអប់ចំពោះមុខពួកគេ។
- ចាប់ពីពេលនោះមក កុមារចាប់ផ្ដើមចាប់អារម្មណ៍លើឥន្ទធនូកាន់តែខ្លាំង។ ធីតាបាននិយាយថា«ពេលខ្ញុំជួយឪពុកខ្ញុំលាងឡាននៅផ្ទះ ខ្ញុំបានបាញ់ទឹកទៅលើ នៅពេលនោះ ខ្ញុំក៏មើលឃើញឥន្ទធនូដែរ»។ ក្នុងថ្នាក់រៀន កុមារបានចាប់ផ្ដើមប្រាប់គ្នាថា លើអាវមិត្តភក្តិរបស់កុមារម្នាក់ និងនៅក្នុងថ្នាក់រៀនក៏មានរូបឥន្ទធនូដែរ។ គ្រូបានដឹងជាថ្មីម្ដងទៀតថាកុមារអាចរៀនយ៉ាងសកម្មតាមរយៈបទពិសោធនេះ។

កុមារបញ្ចាំងពិលលើថាសឌីស មើលឥន្ទធនូ

មានឥន្ទធនូតូចនៅក្នុងថ្នាក់រៀន យើងដែរ

គន្លឹះបន្ថែម

ការរៀបចំជ្រុងវិទ្យាសាស្ត្រតាមប្រភេទរឿងនិទាន ឬសកម្មភាព

ក. រឿង«បំណងគ្រាប់បាយ»៖ សាច់រឿងនេះចង់និយាយអំពីបំណងរបស់គ្រាប់បាយដែលចង់ចិញ្ចឹមមនុស្សលោក តែមនុស្សលោកបែរជាខ្ជីខ្ជាហូបចុកមិនសន្សំសំចៃទៅវិញ។ អត្ថន័យរឿងនេះគឺចង់ឱ្យមនុស្សស្រឡាញ់អាហារ ហើយហូបចុកត្រូវចេះសន្សំសំចៃ។ ចេញពីរឿងនេះ យើងរៀបចំជ្រុងវិទ្យាសាស្ត្រដូចខាងក្រោម ជាឧទាហរណ៍។

តាំងសៀវភៅរឿង «បំណងគ្រាប់បាយ»

ដាក់តាំងគ្រាប់ស្រូវ

ដាក់តាំងដើមស្រូវ

ដាក់តាំងសំណាបក្នុងកែវមានទឹក ដើម្បីបង្ហាញពីមជ្ឈដ្ឋានដែលវាលូតលាស់

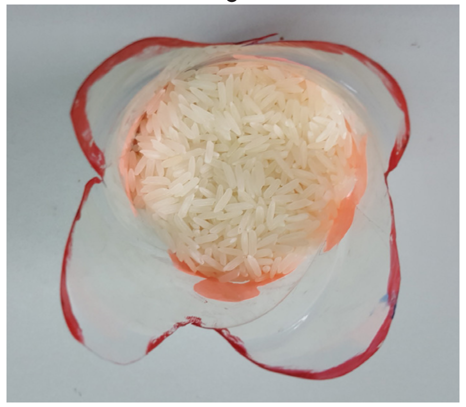

ដាក់តាំងគ្រាប់អង្ករ

ខ. រឿង«ឱឱរៀនមើលម៉ោង»៖ សាច់រឿងនេះចង់បង្រៀនពីរបៀបមើលម៉ោងនៅលើនាឡិកា។ បន្ទាប់ពីនិទានរឿងនេះចប់ហើយ យើងអាចរៀបចំជ្រុងវិទ្យាសាស្ត្រដូចគំរូខាងក្រោម។

នាឡិកាផលិតពីក្រដាស

សៀវភៅរឿង

នាឡិកាពិត

គ. រឿង«យើងយោងបងខ្លា»៖ ខ្លាចង់ឆ្លងជ្រលងភ្នំមកលេងជាមួយសត្វដទៃទៀតនៅម្ខាងទៀត។ ដើម្បីឆ្លងបាន សត្វដទៃទៀតធ្វើជងយោង។ ដូច្នេះ យើងអាចរៀបនៅជ្រុងនេះដូចខាងក្រោម។

សៀវភៅរឿង

ដាក់តាំងតុក្កតាខ្លះដូចក្នុងសាច់រឿង

ផលិតជងយោងពីសម្ភារៈផ្សេងៗ ប្រើប្រាស់គំនិតច្នៃប្រឌិតផ្ទាល់ខ្លួន

គន្លឹះបន្ថែម

ឃ. រឿង«កុលាបពីរទង»៖ សាច់រឿងចង់ប្រៀបធៀបពីភាពខុសគ្នារវាងកុលាបពីរទង មួយជាផ្កា កុលាបពិត និងមួយទៀតជាផ្កាកុលាបសិប្បនិម្មិត។ អត្ថន័យអប់រំក្នុងរឿងនេះគឺចង់ឱ្យមនុស្សបេះ ស្រឡាញ់បរិស្ថាន ស្រឡាញ់ធម្មជាតិ។ ចេញពីរឿងនេះ យើងអាចរៀបចំជ្រុងវិទ្យាសាស្ត្រដូចខាង ក្រោម។

ផ្កាពិត បើគ្មានផ្កាកុលាប អាចដាក់តាំងផ្កាផ្សេងជំនួសបាន

សៀវភៅរឿង

ផ្កាសិប្បនិម្មិត បើគ្មានផ្កាកុលាប អាចដាក់តាំងផ្កាផ្សេងជំនួសបាន

ង. មេរៀនទាក់ទងនឹងពណ៌៖ បន្ទាប់ពីគ្រូបង្រៀនមេរៀនអំពីពណ៌ដល់កុមារ យើងអាចរៀបចំជ្រុងវិទ្យាសាស្ត្រដូចខាងក្រោម។

ទឹកសម្រាប់លាយពណ៌ | ចានលាយពណ៌ និងជក់ | សៀវភៅ អំពី «ពណ៌» | ថ្នាំពណ៌ ឬគូល័រ

អនុញ្ញាតឱ្យកុមារបានអនុវត្តន៍លាយពណ៌

៣.២. ជ្រុងអនាម័យ

ជ្រុងអនាម័យរៀបចំឡើងដើម្បីឱ្យកុមារបានប្រើប្រាស់ដូចជា អនាម័យខ្លួនប្រាណ អវៈយវៈ ចៀសវាងពីជំងឺផ្សេងៗ និងបង្កើតទម្លាប់ល្អក្នុងការរស់នៅ។ កុមារផឹកទឹកស្អាត ចេះលាងសម្អាតដៃមុនពេលញ៉ាំចំណីអាហារ និងចេញពីបន្ទប់ទឹក ឬបង្គន់ពេលបត់ជើងរួច ចេះពាក់ម៉ាស់ការពារជាប្រចាំ ចេះរៀបចំសម្លៀកបំពាក់ មុខ មាត់ និងផ្ទះកញ្ចក់សិតសក់បានសមរម្យ។

៣.២.១. លទ្ធផលរំពឹងទុកលើការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារ

វិជ្ជាសម្បទា	- ប្រាប់បានពីរបៀបលាងសម្អាតដៃមុន ក្រោយពេលបរិភោគចំណីអាហារ និងពេលចេញពីបន្ទប់ទឹក ឬបង្គន់ និងក្រោយពេលក្អក កណ្តាស់ - ប្រាប់បានពីរបៀបអនាម័យខ្លួនប្រាណ អវៈយវៈ មុខ មាត់ សក់ក្បាលនិងសម្លៀកបំពាក់ឱ្យស្អាតជានិច្ច - ប្រាប់បានពីរបៀបពាក់ម៉ាស់ការពារជំងឺឆ្លងផ្សេងៗ។
បំណិនសម្បទា	- ជួយសម្អាតបរិស្ថានដូចជាបន្ទោរបង់ឬខាកស្តោះ ទុកដាក់សំរាមក្នុងធុងសំរាម តាមកន្លែងកំណត់ - លាងសម្អាតដៃជាមួយសាប៊ូ អាល់កុលឬជែលមុននិងក្រោយញ៉ាំអាហារ ក្រោយពេលចេញពីបង្គន់ឬប៉ះពាល់របស់កង្វក់និងពេលក្អក កណ្តាស់ - ញ៉ាំទឹកស្អាត និងប្រើប្រាស់ម៉ាស់បានត្រឹមត្រូវតាមការណែនាំ។
ចរិយាសម្បទា	- ទម្លាប់រស់នៅស្អាត មានអនាម័យល្អក្នុងការរស់នៅ រៀនសូត្រ ហូបស្អាត ផឹកស្អាត ចេះការការពារខ្លួនពីជំងឺផ្សេងៗ - ស្រឡាញ់បរិស្ថានជុំវិញពោរពេញដោយភាពស្រស់ស្អាតគ្មានសំរាមគ្មានប្លាស្ទីច...។

៣.២.២. ការរៀបចំ

ក. សម្ភារៈអនាម័យ៖ រៀបចំឱ្យមានកន្សែងជូតដៃ កញ្ចក់ និងក្រាស់សិតសក់ សាប៊ូ ធុងសំរាមអំបោស តង្កៀបចាប់សំរាម ធុងទឹកចម្រោះ ធុងទឹកសម្រាប់ធ្វើអនាម័យថ្នាក់រៀន ធុងទឹកលាងដៃ ឬកន្លែង សម្រាប់លាងសម្អាតនៅជិតថ្នាក់រៀន តាមលទ្ធភាពរបស់សាលារៀន។

ខ. ការថែទាំជ្រុង៖

- រៀបចំឱ្យមានកា ឬកែវផឹកទឹកសម្រាប់កុមារម្នាក់ៗ ឬមានដបទឹកដែលកុមារយកមករៀងខ្លួន និងមានបិទស្លាកសញ្ញាសម្គាល់។
- រៀបចំឱ្យមានកា ឬកែវទឹកសម្រាប់កុមារម្នាក់ៗឬមានដបទឹកដែលកុមារយកមករៀងៗខ្លួន និងមានបិទស្លាកសញ្ញាសម្គាល់ដោយរៀបចំដាក់ក្នុងកញ្ច្រែងមានគម្របដើម្បីការពារមេរោគឆ្លងផ្សេងៗ។
- ត្រូវមានទឹកស្អាត ឬធុងទឹកចម្រោះសម្រាប់កុមារញ៉ាំ។
- រៀបចំកន្លែងលាងសម្អាតដៃខាងក្រៅ ជិតថ្នាក់រៀន ឬធុងលាងសម្អាតដៃ។

គ. ការថែរក្សាអនាម័យ៖

- ពន្យល់កុមារពីទម្លាប់អនាម័យជាប្រចាំ។
- ដឹកនាំកុមារផលិតធុងសំរាមពីសំបកប្រអប់ក្រដាស ដូច្នេះកុមារភ្ញាក់រឭកទុកដាក់សំរាមបានត្រឹមត្រូវ។
- បិទតាំងរូបសញ្ញាពីរបៀបលាងសម្អាតដៃ ដើម្បីឱ្យកុមារបន្តលាងដៃដោយរីករាយ។
- រៀបចំល្បែងត្រាប់តាម រូបភាព ឬរូបថតអប់រំកុមារពីអនាម័យមុខ មាត់ ដៃ...។

៣.៣. ជ្រុងសិល្បៈ

ជ្រុងសិល្បៈមានមុខងារ២៖ ទីមួយ ជាកន្លែងដាក់តាំងគ្រប់ស្នាដៃរបស់កុមារ ឧបករណ៍ភ្លេងខ្លះៗ និងទីពីរ ជាកន្លែងលេង និងសាកល្បងការងារសិល្បៈដូចជារាំ លេងឧបករណ៍ភ្លេងបុរាណ ឬសម័យ ងាយៗ តុក្កតាជាដើម ដែលទាក់ទងនឹងកុមារមត្តេយ្យ។ ជ្រុងនេះមានសកម្មភាពផ្សេងៗជាច្រើននៅថ្នាក់មត្តេយ្យសិក្សា ដែលកុមារបានចូលរួមអនុវត្តន៍ និងបង្កើតជាលទ្ធផលសិក្សាហៅថាស្នាដៃកុមារ(សិល្បៈ) ដូចជាបត់រូប គូររូប ហែកបិទតាមស្នាមចុចៗ ពោយកម្ទេចកម្ទីតូចៗលើរូប(អាចម៍រណា កម្ទេចក្រដាស ស្លឹកឈើ...) ដោត ដេរ ត្បាញ កាត់បិទរូប ហែកបិទរូប សូនរូប ផលិតសម្ភារៈនានា យកមកដាក់តាំង។

៣.៣.១. លទ្ធផលរំពឹងទុកលើការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារ

វិជ្ជាសម្បទា	- ប្រាប់បានពីឈ្មោះឧបករណ៍ភ្លេងខ្មែរ ទ្រ ស្គរ ឆាប ឈិង... ចំណងជើងបទចម្រៀង ចង្វាក់រាំ ពណ៌សម្លៀកបំពាក់តាមថ្ងៃ សម្លៀកបំពាក់ប្រពៃណី និងព្រឹត្តិការណ៍សង្គម។ - ប្រាប់បានពីឈ្មោះសម្ភារៈនានាដែលផលិតបានដូចជារូបកែវ ក្បាលសត្វ ផ្កា សត្វស្លាប ដង្កូវ កន្ទេល សត្វ និងរូបភាពផ្សេងៗ - ប្រាប់ពីរបៀបបត់ ពោយ ដោត ដេរ ត្បាញ សូនរូប គូរ ផាត់ពណ៌ ហែកបិទ ដែលបានដាក់តាំងស្នាដៃ។
បំណិនសម្បទា	- បង្ហាញពីការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ភ្លេងខ្មែរទ្រស្គរ ឆាប ឈិង ... សម្លៀកបំពាក់ និងសូត្រកំណាព្យ ច្រៀងចម្រៀង ធ្វើកាយវិការ ព្រមទាំងច្រៀងបទនគររាជ ពង្សាវតារខ្មែរបានត្រឹមត្រូវ - បង្កើតបានស្នាដៃតាមរយៈការបត់ក្រដាសបានជារូបផ្សេងៗ សូនរូប ពោយ ដេរ ត្បាញ គូរ ផាត់ពណ៌ ហែក និងកាត់បិទ។
ចរិយាសម្បទា	- ស្រឡាញ់ឧបករណ៍ភ្លេងខ្មែរ សម្លៀកបំពាក់ប្រពៃណី ចង្វាក់រាំ និងចូលចិត្តសូត្រកំណាព្យ ច្រៀងបទនគររាជ ពង្សាវតារខ្មែរ និងចម្រៀងថ្នាក់មត្តេយ្យសិក្សា - មានអារម្មណ៍រំភើបសប្បាយរីករាយពេលឃើញស្នាដៃខ្លួនដែលត្រូវបានដាក់តាំង - មានមោទនភាពចំពោះទេពកោសល្យដែលគេបានធ្វើ និងចង់បង្ហាញស្នាដៃខ្លួនទៅអ្នកដទៃ។

៣.៣.២. ការរៀបចំ

ក. ការរៀបចំកន្លែងដាក់សម្ភារៈសិល្បៈ៖

- ដាក់តុ ធ្នើរ ឬកញ្ច្រែងតាំងឧបករណ៍ភ្លេងខ្មែរទ្រ ស្គរ ឆាប ឈិង និងសម្ភារៈភ្លេងងាយៗដែលកុមារផលិតបាន។
- តាំងស្នាដៃកុមារលើក្រដាសកាតុងរឹង ផ្ទាំងស្មោរ ផ្ទាំងប្លាស្ទិច ឬក្តារខៀនកម្ទី។
- ជ្រើសរើសពណ៌ខៀវ ឬបៃតងចាស់សម្រាប់ធ្វើផ្ទាំងដាក់តាំងស្នាដៃដើម្បីឱ្យកុមារមើលឃើញរូបភាពបានច្បាស់។
- កម្ពស់ផ្ទាំងរូបភាពនៃជ្រុងសិល្បៈគួរឱ្យសមល្មមនឹងកម្ពស់កុមារ។

ខ. ការដាក់តាំងស្នាដៃកុមារ៖

- ដាក់តាំងស្នាដៃកុមារឱ្យបានច្រើន និងផ្លាស់ប្តូរញឹកញាប់យ៉ាងតិច២ ឬ៣ដងក្នុងមួយខែ។
- ដាក់តាំងស្នាដៃកុមារប្រមូលពីសកម្មភាពថ្នាក់មត្តេយ្យសិក្សាប្រចាំថ្ងៃដូចជាបត់រូប គូររូប ហែកបិតតាមស្នាមចុច ពោយកម្ទេចផ្សេងៗលើរូប ដេរ ត្បាញ កាត់បិតរូប ផលិតសម្ភារៈនានា។
- ត្រូវដាក់តាំងស្នាដៃកុមារគ្រប់គ្នាដើម្បីជាការលើកទឹកចិត្តដល់កុមារ។
- ដឹកនាំកុមារចូលរួមតុបតែង ឬដាក់តាំងជ្រុងនេះជាការប្រសើរ ហើយការរៀបចំនេះបម្រើដល់ប្រធានបទនៃការសិក្សាធ្វើឱ្យកុមារយល់បានកាន់តែច្បាស់។

គ. សោភណភាព

- ការរៀបចំតាំងឧបករណ៍ភ្លេង សម្ភារៈលេងឱ្យមានរបៀបដាក់វត្ថុពីតូចទៅធំតាមលំដាប់លំដោយដើម្បីឱ្យកុមារអាចមើលឃើញសម្ភារៈទាំងនេះបានច្បាស់ងាយស្រួលយកប្រើប្រាស់ និងទុកដាក់ត្រឹមត្រូវ។
- តុបតែងលម្អផ្កាភ្ញីនៅកន្លែងតាំងស្នាដៃកុមារឱ្យមានភាពទាក់ទាញ បង្កើតសោភ័ណភាព ប៉ុន្តែមិនស្មុគស្មាញ។

ឧទាហរណ៍

គំនូរសេរី

នៅដើមឆ្នាំសិក្សា គំនូរគឺជាផ្នែកមួយនៃការលេងដ៏ពេញនិយមបំផុតសម្រាប់កុមារ។ គំនូរមិនត្រឹមតែផ្តល់ភាពរីករាយប៉ុណ្ណោះទេប៉ុន្តែវាក៏ជួយកុមារឱ្យបង្កើនជំនាញដូចជាការស្គាល់ពណ៌ ការច្នៃប្រឌិត ការប្រើម្រាមដៃកាន់ជក់ ឬខ្មៅដៃពណ៌បានល្អ និងកម្រិតនៃការផ្តោតអារម្មណ៍របស់កុមារទៅលើរូបភាព។ ដូច្នេះគ្រូបានរៀបចំសកម្មភាពគូរគំនូរសេរី ដើម្បីឱ្យកុមារបានរីករាយជាមួយនឹងសម្ភារៈលាយពណ៌។ កុមារគិត និងចាប់អារម្មណ៍ប្លែកច្រើនជាងមនុស្សធំ ហើយព្យាយាមបង្ហាញចេញពីអារម្មណ៍ទាំងនេះតាមរយៈការគូររូប។ មិនមានបញ្ញត្តិណាមួយដែលកំណត់ថាកុមារត្រូវតែគូរគំនូរតាមរបៀបជាក់លាក់ណាមួយនោះ ដូច្នេះ យើងអាចរៀបចំទីកន្លែង និងសម្ភារៈៈសម្រាប់ឱ្យកុមារចូលរួមគូរបានដោយសេរី។

មុខវិជ្ជា	- វិទ្យាសាស្ត្រ(គំនូរ)
វត្ថុបំណង	វិជ្ជាសម្បទា៖ - ប្រាប់បានពីឈ្មោះនៃរូបភាពដែលបានគូររួច - ប្រាប់បានអំពីពណ៌ផ្សេងៗ។ បំណិនសម្បទា៖ - បញ្ជាក់របៀបគូរ និងការផាត់ពណ៌ - គូររូបភាព ឬផាត់ពណ៌បានត្រឹមត្រូវ - កាន់ជក់ ឬខ្មៅដៃពណ៌ និងប្រើប្រាស់ទឹកពណ៌សម្រាប់គូរគំនូរ ផាត់ពណ៌បានត្រឹមត្រូវ។ ចរិយាសម្បទា៖ - រីករាយ និងសហការគ្នាបានល្អ - ពេញចិត្តនឹងស្នាដៃរបស់ខ្លួន - អភិវឌ្ឍន៍អារម្មណ៍ផ្សេងៗ។
ថ្នាក់/អាយុ	- កម្រិតមធ្យម៤ឆ្នាំ
រយៈពេល	- ៣០នាទី(១ម៉ោងសិក្សា)
សម្ភារៈ	- ទឹកពណ៌ ជក់អេប៉ុងសម្រាប់បោះត្រា (យកអេប៉ុងកាត់តូចៗចងភ្ជាប់ជាមួយមែកឈើតូច ឬចង្កឹះ) ឬជក់សម្រាប់គូរ ឬផាត់ពណ៌ ក្រដាស ទឹកពណ៌ ចានលាយពណ៌ កែវទឹកដើម្បីលាងជក់ កូនកន្សែងសើម៖ • ក្រដាសដែលប្រើរួចម្ខាងសម្រាប់កុមារគូរសេរី ឬរៀបចំរូបភាពដែលមានស្រាប់សម្រាប់ផាត់ពណ៌ដូចជា រូបសត្វ បន្លែ ផ្លែឈើ អាហារ... • ឧបករណ៍គូរគំនូរផ្សេងទៀតដូចជាខ្មៅដៃពណ៌ គូល័រទៀន អាចជំនួសដោយទឹកពណ៌បាន។
របៀបលេង	- ឱ្យកុមារគូរ ឬផាត់ពណ៌តាមការចូលចិត្ត
លក្ខខណ្ឌ	- គ្មាន

១. ការរៀបចំបរិស្ថាន និងការចូលរួមរបស់គ្រូ

បរិស្ថាន

- បែងចែកកុមារជាក្រុមតូចៗអង្គុយនៅជុំវិញតុ
- រៀបចំសម្ភារៈសម្រាប់ក្រុមនីមួយៗ ក្នុងកញ្ច្រែង ដើម្បីឱ្យកុមារចេះទុកដាក់សម្ភារៈមានសណ្ដាប់ធ្នាប់ល្អ។

ការចូលរួមរបស់គ្រូ

- ពន្យល់ពីរបៀបប្រើសម្ភារៈ។ (ឧទាហរណ៍៖ របៀបប្រើដក់បរិមាណពណ៌ទឹកបន្តិចបន្តួចជាមួយដក់ សូមប្រយ័ត្នកុំឱ្យកំពប់ពណ៌ទឹកជាដើម)។
- លើកទឹកចិត្ត ទុកឱកាសឱ្យកុមារគូរតាមចំណូលចិត្ត គំនិត និងភាពច្នៃប្រឌិតរបស់កុមារ។ ក្នុងការលាយពណ៌ មិនមានខុស ឬត្រូវនោះទេសម្រាប់កុមារ។
- សង្កេតមើលសកម្មភាពឆ្លើយតបរបស់កុមារ និងនិយាយអំពីអ្វីដែលពួកគេកំពុងធ្វើ
- បន្ទាប់ពីលេងដក់អេប៉ុងរួចហើយ ឱ្យកុមារ លាងសម្អាត និងទុកកន្លែងដើមវិញ
- លើកទឹកចិត្តកុមារឱ្យទុកដាក់សម្ភារៈប្រើប្រាស់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។

២. សកម្មភាពឆ្លើយតបរបស់កុមារ និងលទ្ធផល

- កុមារចូលចិត្តគូរគំនូរដោយប្រើទឹកពណ៌។ ឃើញដូច្នេះ គ្រូបានរៀបចំសកម្មភាព សម្រាប់គូរគំនូរ និងផាត់ទឹកពណ៌។
- កុមារីម្នាក់បានបោះត្រារាងមូលជាច្រើននៅលើក្រដាសដោយ ប្រើដក់ អេប៉ុងដែលគ្រូបានរៀបចំ។ គ្រូបានសួរថាតើទាំងនេះជាអ្វី ហើយនាងបានឆ្លើយតបថា «ទាំងនេះគឺជាថ្មនៅក្នុងទឹកជ្រោះ។ ខ្ញុំលេងនៅទីនោះជាមួយគ្រួសាររបស់ខ្ញុំ» ។ កុមារាម្នាក់ទៀតបានប្រើទឹកពណ៌គូររូបហើយនិយាយទៅកាន់គ្រូថា «ខ្ញុំបានគូរឡាន ខ្ញុំចង់បើកឡាននេះ»។ កុមារម្នាក់ៗចូលចិត្តគំនូរតាមរយៈការច្នៃប្រឌិតរៀងខ្លួន។
- បន្ទាប់ពីធ្វើសកម្មភាពចប់ គ្រូបានដាក់តាំងស្នាដៃកុមារនៅជ្រុងសិល្បៈ ដើម្បីឱ្យកុមារ និងឪពុកម្ដាយពេញចិត្តចំពោះពួកគេ។ ពេលឃើញស្នាដៃរបស់ខ្លួនដាក់តាំង កុមារខ្លះនិយាយថា«លើកក្រោយខ្ញុំចង់ប្រើពណ៌ផ្សេង ហើយគូររូបមិត្តភក្តិខ្ញុំ»។
- តាមរយៈការអនុវត្តសកម្មភាពនេះគ្រូបានដឹងពីចំណុចមួយចំនួន។ កុមារខ្លះមិនទាន់ចេះប្រើទឹកពណ៌ទេ ដូច្នេះគ្រូគួរតែរៀបចំទឹកពណ៌បន្តិចបន្តួចនៅក្នុងចាននីមួយៗជាមុន ដើម្បីឱ្យកុមារអាចប្រើវាបានយ៉ាងងាយស្រួល។ ដូចគ្នានេះដែរ កុមារខ្លះបានប្រើពណ៌ទឹកពួកគេមានចិត្តរំភើប និងព្យាយាមប្រើប្រាស់ទឹកពណ៌យ៉ាងសប្បាយ។ អ្នកគ្រូគិតថាលើកក្រោយគួរលើកទឹកចិត្តឱ្យកុមារ និងមាតាបិតារៀបចំសម្លៀកបំពាក់ធម្មតាសម្រាប់សកម្មភាពបែបនេះ ដើម្បីឱ្យកុមារបានធ្វើសកម្មភាពបានពេញលេញដោយមិនសូវខ្លាចប្រឡាក់។

ពិតមែនហើយ! ខ្ញុំចូលចិត្តផាត់ពណ៌។

បន្ទាប់ពីសកម្មភាពគំនូរស្នាដៃរបស់កុមារទាំងអស់ត្រូវបានដាក់តាំងនៅជ្រុងសិល្បៈ។

៣.៤. ជ្រុងល្បែង

ជ្រុងល្បែង គឺជាកន្លែងទុកដាក់សម្ភារៈល្បែងសម្រាប់ឱ្យកុមារលេងមានដូចជាល្បែង សាងសង់ ឡុកឡាក់ ឡូតូ ដូមីណូ ផ្គុំរូប ល្បែងច្នៃប្រឌិត និងល្បែងចិត្តចលភាព (បាល់ កង ចង់ខ្សាច់ កន្ត្រក ខ្សែលោតអន្ទាក់...) សម្រាប់ឱ្យកុមារលេង ទៅតាមចំណង់ចំណូលចិត្តរបស់ពួកគេ និងទុកដាក់របស់ទាំងនេះឱ្យមានរបៀបរៀបរយមានសណ្ដាប់ធ្នាប់ល្អ និងធ្វើឱ្យកុមារចង់លេង។

៣.៤.១. លទ្ធផលរំពឹងទុកលើការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារ

វិជ្ជាសម្បទា	- ប្រាប់ឈ្មោះជ្រុងល្បែង និងប្រភេទសម្ភារៈមាននៅក្នុងជ្រុង - ប្រាប់បានពីឈ្មោះល្បែង របៀបលេង របៀបរៀបចំទុកដាក់ទៅតាមទីកន្លែង។
បំណិនសម្បទា	- បង្ហាញឈ្មោះ និងប្រភេទសម្ភារៈមាននៅក្នុងជ្រុង - កំណត់ល្បែង របៀបលេង និងរៀបចំទុកដាក់ត្រូវតាមទីកន្លែង - ជ្រើសរើសសម្ភារៈដែលគេចូលចិត្តបានដោយខ្លួនឯង ស្គាល់នូវអ្វីដែលពួកគេចូលចិត្ត និងអភិវឌ្ឍន៍ការយល់ដឹងដោយខ្លួនឯង។
ចរិយាសម្បទា	- ស្រឡាញ់ ចូលចិត្ត ថែរក្សាសម្ភារៈទុកដាក់ទៅតាមទីកន្លែង និងមានសណ្ដាប់ធ្នាប់ល្អដោយខ្លួនឯង - លេងដោយប្រុងប្រយ័ត្ន និងមានសុវត្ថិភាព - ទំនាក់ទំនងល្អ សហការគ្នាដោយរីករាយ និងលេងល្បែងដោយមិនបង្កទំនាស់ - ចាប់អារម្មណ៍ទៅលើអក្សរដែលសរសេរឈ្មោះ និងស្លាកសញ្ញាដែលបានបិទសម្គាល់។

៣.៤.២. ការរៀបចំ

ក. ការរៀបចំជ្រុងល្បែង៖

- រៀបចំជ្រុងសម្ភារៈល្បែងដោយដាក់ធ្នើរ ទូ ឬកញ្ច្រែងនៅកន្លែងដាក់លាក់មួយ។
- ដាក់សម្ភារៈល្បែង ឱ្យសមស្របនឹងចំនួនកុមារ ធ្វើយ៉ាងណាឱ្យកុមារទាំងអស់អាចមានល្បែងលេងមួយលេងក្នុងពេលតែមួយ។
- ការជ្រើសរើសសម្ភារៈល្បែងអាចទិញពីផ្សារ ផលិតដោយគ្រូ និងកុមារជាពិសេសសម្ភារៈផលិតពីសំណល់អាចកែច្នៃបាន។

ខ. ការប្រើប្រាស់៖ ការរៀបចំធ្នើរឱ្យសមស្របនឹងកម្ពស់កុមារ ដើម្បីងាយស្រួលក្នុងការយកលេង និងទុកដាក់នៅកន្លែងដើមវិញបន្ទាប់ពីលេងរួច។

- បែងចែកសម្ភារៈតាមប្រភេទ តាមក្រុម ហើយដាក់ក្នុងកញ្ច្រែង កន្ត្រក ឬប្រអប់ក្រដាសត្រឹមត្រូវ។ បិទស្លាកសញ្ញាសម្គាល់នៅលើកញ្ច្រែងនីមួយៗ តាមការច្នៃប្រឌិតរបស់គ្រូ។ គ្រូអាចយករូបពីកញ្ចប់សម្ភារៈល្បែង ឬប្រអប់ក្រដាសសម្ភារៈមកបិទលើកញ្ច្រែងដូចក្នុងរូបខាងស្ដាំក៏បានដែរ។
- សម្អាតធ្នើរ និងល្បែងជាប្រចាំ។
- ការរៀបចំសម្ភារៈផ្លាស់ប្ដូរតាមប្រភេទល្បែង។ ល្បែងខ្លះមានបំណែកតូចៗជាច្រើន ដូចជាល្បែងផ្គុំរូបជាដើម។ ដើម្បីកាត់បន្ថយការបាត់បង់បំណែកទាំងនេះ យើងរៀបចំប្រអប់ដាក់ដាច់ដោយឡែក និងបិទស្លាកសញ្ញាសម្ភារៈល្បែងទាំងនោះ។
- ណែនាំកុមារពីការប្រើប្រាស់ធ្នើរនេះជាប្រចាំ ដោយពន្យល់ពីមុខល្បែងនីមួយ របៀបលេង និងរបៀបទុកដាក់នៅពេលលេងរួច។
- ក្នុងករណីខ្លះ គ្រូរៀបចំជ្រុងនេះជាមួយកុមារដើម្បីបង្រៀនគាត់ពីរបៀបទុកដាក់សម្ភារៈ និងមានសណ្ដាប់ធ្នាប់។

ឧទាហរណ៍

ល្បែងចាប់គូ

មុខវិជ្ជា	- បុរេគណិតៈ ល្បែង ចាប់គូពណ៌ និងរូបភាពដូចគ្នា
វត្ថុបំណង	វិជ្ជាសម្បទាៈ - ប្រាប់បានពីរូបភាព ពណ៌ និងរបៀបលេង - ប្រាប់ពីចំនួនគូៗនៃកំប៉ុងរូបភាព។ បំណិនសម្បទាៈ - ពន្យល់បានពីន័យនៃគូរបស់រូបភាព និងរៀបរាប់ពីពណ៌ - មានសមត្ថភាពសមហេតុផល(ចាប់គូរូបភាព/វត្ថុដូចគ្នា ឬមានទំនាក់ទំនងគ្នា)។ ចរិយាសម្បទាៈ - ចែករំលែករូបភាព សប្បាយរីករាយ និងចេះសហការគ្នាក្នុងការលេង - មានភាពអត់ធ្មត់ក្នុងការលេង - មានភាពរហ័សរហួនក្នុងការលេង។
ថ្នាក់/អាយុ	- កម្រិតខ្ពស់៥ឆ្នាំ
រយៈពេល	- ៣០នាទី(១ម៉ោងសិក្សា)
សម្ភារៈ	- កែវជ័របិទរូបជាគូៗ - តុសម្រាប់ក្រុមកុមារ
របៀបលេង	- ប្រាប់ឈ្មោះល្បែង - បែងចែកកុមារជាក្រុមតូចៗក្នុងមួយក្រុមចាប់ពី២នាក់ឡើងទៅ - រៀបកែវលើតុឱ្យកុមារសង្កេត មុនពេលលេង - កុមារត្រូវយកកែវដែលមានរូបដូចគ្នាដាក់ត្រួតពីលើគ្នាឱ្យត្រូវគូ ហើយយកដាក់នៅខាងមុខរៀងៗខ្លួន សម្គាល់៖ ល្បែងនេះអាចលេងជាលក្ខណៈបុគ្គល ឬក្រុម។
លក្ខខណ្ឌ	- កុមារប្រមូលបានកែវដែលត្រូវគូៗរូបភាពដូចគ្នាច្រើនជាងគេជាអ្នកឈ្នះ។

១. ការរៀបចំបរិស្ថាន និងការចូលរួមរបស់គ្រូ

បរិស្ថាន

- ចែកកុមារជាក្រុមតូចតាមចំនួនដាក់ស្តែង
- រៀបចំតុ ឬទីកន្លែងតាមចំនួនក្រុម
- រៀបចំសម្ភារៈល្បែងសម្រាប់ក្រុមនីមួយៗតិច ឬច្រើនគូតាមចំនួនកុមារ និងចំនួនគូនៃកែវដែលមានរូបភាព
- បន្ទាប់ពីលេងរួចកុមារបានរៀបចំដាក់ក្នុងកញ្ច្រែង និងជួយរៀបចំសម្ភារៈត្រូវកន្លែងដើមវិញ។

ការចូលរួមរបស់គ្រូ

- ណែនាំពីរបៀបលេង
- សាកល្បង និងលេងជាមួយកុមារប្រកបដោយការសប្បាយរីករាយ
- ដើរមើលតាមក្រុម ដើម្បីឱ្យដឹងថាកុមារមានបញ្ហាអ្វីខ្លះពេលកំពុងលេង
- សម្របសម្រួល និងលើកសរសើរដល់កុមារ
- សង្កេតពីសកម្មភាពឆ្លើយតបរបស់កុមារ។

២. សកម្មភាពឆ្លើយតបរបស់កុមារ និងលទ្ធផល

នៅពេលលេងដំបូង កុមារមិនទាន់យល់ពីរបៀបលេងទេ ទោះបីជាបានលេងសាកល្បងម្តងរួចហើយក៏ដោយ។ កុមារខ្លះចេះតែប្រមូលមកដាក់ខាងមុខកន្លែងរបស់ខ្លួន ទាំងខុសគូក៏មាន ខណៈពេលដែលកុមារខ្លះហាក់ដូចមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វី។ កុមារខ្លះទៀតមិនសូវសប្បាយចិត្តទេដោយសារតែលេងមិនឈ្នះគេសោះ ដោយនិយាយថា«ដណ្តើមមិនឈ្នះគេសោះ»។ ឃើញស្ថានភាពបែបនេះ គ្រូជួយកុមារដែលលែងមិនឈ្នះគេនោះ។ គ្រូបានពន្យល់ពីរបៀបលេងម្តងទៀត និងលើកទឹកចិត្តឱ្យលេងបន្តទៀត។ បន្ទាប់ពីលេង២ទៅ៣ដង កុមារចាប់ផ្តើមយល់ពីរបៀបលេងបានកាន់តែច្បាស់។ កុមារខ្លះដែលលេងមុនដំបូងមានភាពយឺតយ៉ាវលើកនេះចាប់ផ្តើមលឿនជាងមុនបន្តិចម្តងៗ។

កុមារខ្លះមើលទៅហាក់ដូចជាមិនទាន់លេងអស់ចិត្ត ព្រោះមិនទាន់បានឈ្នះនៅឡើយ។ ឃើញប្រតិកម្មដូច្នេះ គ្រូបានប្រាប់កុមារថា«អ្នកគ្រូនឹងរៀបល្បែងនេះនៅជ្រុងល្បែងសម្រាប់ប្អូនៗដែលចង់លេងបន្តបាននៅពេលចេញលេង» ហើយក៏រៀបទុកនៅជ្រុងនោះ។ កុមារមួយចំនួនបានទៅលេងបន្តនៅជ្រុងនេះនៅពេលចេញលេង។

តាមរយៈការលេងល្បែងនេះ គ្រូសង្កេតឃើញថាកុមារបានរៀនសូត្រជាច្រើនដូចជា៖

- ស្គាល់ពីបញ្ញត្តិគូ ស្គាល់រូបរាង ពណ៌ និងចំនួន។
- កុមារកាន់តែមានភាពរហ័សរហួនបន្ទាប់ពីលេងបាន២ទៅ៣ដង។
- កុមារចេះចែករំលែក។ កុមារខ្លះចាប់បានរូបដូចគ្នា ក្នុងនោះមានម្នាក់សុខចិត្តប្រគល់កំប៉ុងរបស់ខ្លួនឱ្យមិត្តភក្តិម្នាក់ទៀត បើទោះបីដឹងថាធ្វើបែបនេះគេអាចនឹងចាញ់ក៏ដោយ។ កុមារខ្លះទៀតជួយមិត្តភក្តិរបស់គេស្វែងរកគូ។
- គ្រូទទួលបានបទពិសោធថា បើមានការលេងល្បែងនេះលើកក្រោយ គួរផលិតចំនួនកំប៉ុងឱ្យបានកាន់តែច្រើន។
- កុមារខ្លះបាននិយាយថា«ហេតុអ្វីបានជាក្រុមរបស់យើងសុទ្ធតែស្រី» ដូច្នេះ ត្រូវរៀបចំឱ្យមានតុល្យភាពយេនឌ័រនៅពេលក្រោយ។

កុមារចេះតែប្រមូលកែវដាក់មុខរៀងខ្លួនបើ ទោះបីជាខុសគូក៏ដោយ

គ្រូពន្យល់បន្ថែមដល់កុមារតាមក្រុមនីមួយៗ

កុមាររីករាយនៅពេលដែលលេងឈ្នះ

រៀបចំល្បែងនៅជ្រុងល្បែង ឱ្យកុមារបានលេង នៅពេលក្រោយ

៣.៨. ជ្រុងសិក្សា

ជ្រុងសិក្សាគឺជាជ្រុងដែលរៀបចំឡើងសម្រាប់ទុកដាក់សម្ភារៈបង្រៀន និងរៀនដូចជាសៀវភៅរឿងនិទាន សៀវភៅឬផ្ទាំងរូបភាពផ្សេងៗទាក់ទងនឹងការសិក្សារបស់កុមារ និងសម្ភារៈដែលរៀនរួចតាមមុខវិជ្ជា។ គ្រូត្រូវរៀបចំទុកដាក់របស់របរទាំងនេះឱ្យមានរបៀបរៀបរយ មានសណ្តាប់ធ្នាប់ ថែរក្សាអនាម័យឱ្យបានល្អតាមមុខវិជ្ជានីមួយៗ ដើម្បីទាក់ទាញចំណាប់អារម្មណ៍របស់កុមារឱ្យចង់លេងល្បែងទាំងនោះដោយពេញចិត្ត។

៣.៨.១. ធ្នើរ ឬកន្លែងដាក់សៀវភៅ

ធ្នើរ ឬកន្លែងដាក់សៀវភៅគឺជាកន្លែងរៀបដាក់តាំងសៀវភៅសម្រាប់កុមារយកមកអានបានតាមតម្រូវការ។ សៀវភៅរូបភាពបានជះឥទ្ធិពលជាច្រើនដល់កុមារ។ ទោះបីជាកុមារមិនចេះអានអក្សរក៏ដោយ កុមារអាចអានរូបភាព។ កុមារចងចាំសាច់រឿងដែលគ្រូបានអាន ឬនិទាន ហើយពួកគាត់ចង់ឃើញសៀវភៅនេះម្តងទៀត។ ចុងក្រោយ កុមារទទួលបាននូវសារអប់រំផ្សេងៗពីសៀវភៅរូបភាពកាន់តែចាប់អារម្មណ៍លើភាសា និងការសរសេរ អភិវឌ្ឍន៍ញាណ ការស្រមើស្រមៃ និងបំណិនគិត។ ដូច្នេះ ត្រូវបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលដល់កុមារអាចយកសៀវភៅដែលពួកគាត់ចូលចិត្តមកអានបានគ្រប់ពេល។

៣.៨.១.១. លទ្ធផលរំពឹងទុកការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារតូច

វិជ្ជាសម្បទា	- ប្រាប់ពីប្រភេទសៀវភៅ និងចំណងជើងសៀវភៅ - ប្រាប់បានពីទីកន្លែងទុកដាក់សៀវភៅ និងរូបភាពដែលមានក្នុងសៀវភៅរឿង។
បំណិនសម្បទា	- កំណត់ពីប្រភេទសៀវភៅ និងចំណងជើងសៀវភៅ - អភិវឌ្ឍការផ្តោតអារម្មណ៍តាមរយៈការស្តាប់រឿង - អភិវឌ្ឍញាណ ការស្រមើស្រមៃពេលស្តាប់សាច់រឿង និងពេលទទួលបានអារម្មណ៍ផ្សេងៗ។
ចរិយាសម្បទា	- ស្រឡាញ់ ចូលចិត្ត ថែរក្សាសៀវភៅ និងទុកដាក់មានសណ្តាប់ធ្នាប់ - បណ្តុះឱ្យកុមារមានទម្លាប់អានសៀវភៅ - ចែករំលែកអារម្មណ៍ផ្សេងៗជាមួយមិត្តភក្តិពេលស្តាប់រឿងនិទាន - អភិវឌ្ឍពាក្យពេចន៍និយាយស្តីបានត្រឹមត្រូវ។

៣.៨.១.២. ការរៀបចំ

ក. ការរៀបចំ៖ រៀបចំកន្លែងដាក់សៀវភៅ ដោយមានធ្នើរ ទូ ឬកញ្ច្រែងនៅក្នុងថ្នាក់រៀន និងមានលក្ខណៈងាយស្រួលសម្រាប់គ្រូ និងកុមារប្រើប្រាស់ដូចខាងក្រោម៖

- ជ្រើសរើសប្រភេទធ្នើរ ទូ ឬកញ្ច្រែង ហោប៉ៅសៀវភៅ ទៅតាមលទ្ធភាពរបស់សាលារៀន តែសូមពិនិត្យថាតើវាមានសុវត្ថិភាព អាចដាក់តាំងសៀវភៅបាននឹងល្អ និងសមស្របនឹងកម្ពស់របស់កុមារតូច។
- ដាក់ធ្នើរ ទូ ឬកញ្ច្រែង ហោប៉ៅសៀវភៅ នៅទីតាំងដែលកុមារងាយយកសៀវភៅមកអាន។
- រៀបចំឱ្យមានកន្លែងសម្រាប់កុមាររីករាយអានសៀវភៅ ដោយដាក់កម្រាលកៅស៊ូ ឬការ៉ូ ដើម្បីបង្កើនផាសុកភាពសម្រាប់កុមារអាន ដើម្បីញែកកន្លែងឱ្យកុមារដឹងថាកន្លែងណាសម្រាប់អង្គុយអានសៀវភៅ។
- អាស្រ័យតាមប្រភេទធ្នើរ រៀបចំដាក់តាំងឱ្យឃើញក្របសៀវភៅដើម្បីបង្កើតភាពទាក់ទាញដល់កុមារ។
- បើសិនជាមានសៀវភៅច្រើន គួររៀបសៀវភៅតាមប្រភេទតាមជាន់ ដូចជាប្រភេទសៀវភៅរូបភាព សៀវភៅវិទ្យាសាស្ត្រ ឬសៀវភៅរឿងបរទេសជាដើម។
- ណែនាំកុមារជាប្រចាំពីរបៀបយកអាន និងដាក់សៀវភៅទៅកន្លែងដើមវិញ។
- រៀបចំឱ្យមានកន្លែងសម្រាប់ដាក់តាំងសៀវភៅមកដល់ថ្មី បើអាចធ្វើទៅបាន។

ខ. បរិមាណសៀវភៅ៖ រៀបចំចំនួនសៀវភៅសមស្របនឹងចំនួនកុមារ ធ្វើយ៉ាងណាឱ្យកុមារម្នាក់មានសៀវភៅមួយក្បាលអានក្នុងពេលតែមួយទាំងអស់គ្នា។

គ. ការថែទាំ និងជួសជុល

- ថែទាំ សម្អាត និងរក្សាអនាម័យជាប្រចាំ។
- ជួសជុលសៀវភៅជាប្រចាំ។
- ណែនាំកុមារឱ្យរាយការណ៍ទៅគ្រូនៅពេលមានសៀវភៅខូចខាត ឬហែក។

ឧទាហរណ៍

ការអានសេរីបន្ទាប់ពីស្តាប់ការនិទានរឿង

ក្នុងម៉ោងភាសាខ្មែរ គ្រូមត្តេយ្យសិក្សាបាននិទានរឿង«ទន្សាយចង់ស៊ីចេក»។ គ្រូសង្កេតឃើញថាកុមារពេលនោះកំពុងតែមានការចាប់អារម្មណ៍ខ្លាំងនឹងសាច់រឿង ហើយចង់ស្វែងយល់បន្ថែម។ ដូច្នេះគ្រូរៀបចំបរិស្ថានដោយមានសៀវភៅរូបភាពជាច្រើនឱ្យកុមារអានយ៉ាងសប្បាយរីករាយ។

មុខវិជ្ជា	- ភាសាខ្មែរ៖ អំណានសេរី
វត្ថុបំណង	វិជ្ជាសម្បទា៖ - ប្រាប់បានពីរបៀបបើកសៀវភៅអាន - ប្រាប់បានពីរូបភាពនៅក្នុងសៀវភៅ - ប្រាប់បានពីទិសអំណាន។ បំណិនសម្បទា៖ - បើកសៀវភៅបានត្រឹមត្រូវ និងតាមទិសអំណាន - រៀបរាប់ពីសកម្មភាព តាមលំដាប់លំដោយក្នុងសាច់រឿង។ ចរិយាសម្បទា៖ - បណ្តុះបានទម្លាប់ក្នុងការអានសៀវភៅ - បណ្តុះបានភាពស្និទ្ធស្នាល និងសប្បាយរីករាយ។
ថ្នាក់/អាយុ	- កម្រិតមធ្យម ៤ឆ្នាំ
រយៈពេល	- ៣០នាទី
សម្ភារៈ	- សៀវភៅនិទានរឿង រៀបចំនៅជ្រុងសិក្សា(ធ្នើរដាក់សៀវភៅ)ជាពិសេសសៀវភៅរឿង «ទន្សាយចង់ស៊ីចេក» សម្រាប់ដាក់តាំង - កម្រាលកៅស៊ូ ឬកន្ទេលសម្រាប់កុមារអង្គុយស្តាប់រឿងនិទាន។
របៀបដំណើរការ	- ឱ្យកុមារអានសេរីក្នុងថ្នាក់រៀន។

១. ការរៀបចំបរិស្ថាន និងការចូលរួមរបស់គ្រូ

បរិស្ថាន

- រៀបចំតុទៅម្ខាង ដើម្បីឱ្យកុមារស្តាប់រឿងនិទានបានងាយស្រួល
- រៀបចំកន្លែងឱ្យកុមារស្តាប់រឿងនិទាន(កម្រាលកៅស៊ូ ឬកន្ទេលដែលងាយស្រួលសម្រាប់កុមារអង្គុយស្តាប់ និងអានរឿងនិទាន)
- រៀបចំកន្លែងកុមារអានសៀវភៅនៅក្នុងថ្នាក់រៀន
- រៀបចំសៀវភៅក្នុងធ្នើរឱ្យបានស្អាត និងតាំងបង្ហាញសៀវភៅរឿង «ទន្សាយចង់ស៊ីចេក»
- រៀបចំដាក់តាំងសៀវភៅរឿង«ទន្សាយចង់ស៊ីចេក» មានដូចជា ចេកពិត ត្រកួនដែលជាចំណីរបស់ទន្សាយ រូបតុក្កតាសត្វទន្សាយ សៀវភៅរូបភាពផ្លែឈើ និងរូបសត្វនៅជ្រុងវិទ្យាសាស្ត្រ ដើម្បីបន្ថែមការស្រាវជ្រាវ ពេលចេញលេង។

ការចូលរួមរបស់គ្រូ

- នៅពេលនិទានរឿងចប់ គ្រូដឹងថាកុមារពិតជាចង់ស្វែងយល់ពីសាច់រឿងបន្ថែម។ ដើម្បីទាញការចាប់អារម្មណ៍របស់កុមារ នៅចុងបញ្ចប់នៃសាច់រឿង គ្រូបានប្រាប់ពីការរៀបចំនៅធ្នើរសៀវភៅ និងជ្រុងវិទ្យាសាស្ត្រ។
- លើកទឹកចិត្តឱ្យកុមារអាន និងខ្ចីសៀវភៅយកទៅផ្ទះ ដើម្បីឱ្យមាតាបិតាអានឱ្យស្តាប់
- បានចូលរួមជាមួយសិស្ស និងណែនាំពីរបៀបបើកសៀវភៅ ព្រមទាំងប្រាប់ពី រូបភាពសត្វ វត្ថុផ្សេងៗដល់កុមារ។

២. សកម្មភាពឆ្លើយតបរបស់កុមារ និងលទ្ធផល

កុមារខ្លះបានទៅកន្លែងផ្នើរដាក់សៀវភៅ រួចទាញយកសៀវភៅរឿងដែលទើបបាននិទាន និងខ្លះទៀតរកសៀវភៅណាដែលគាត់ចូលចិត្ត ហើយអង្គុយអានរៀងៗខ្លួន ឬជាក្រុម។ កុមារមើលរូបបណ្តើរ និទានរឿងឡើងវិញបណ្តើរតាមសាច់រឿង និងរូបភាពដែលគ្រូបាននិទាន ក្នុងពេលនោះមានកុមារម្នាក់បានប្រាប់ទៅមិត្តភក្តិគាត់ថា «អូនចង់មើលសៀវភៅដែលមានសត្វ និងផ្កាច្រើន» បន្ទាប់មកក៏បានទៅរកសៀវភៅនោះយកមកមើលជាមួយគ្នាយ៉ាងសប្បាយរីករាយ ដោយសួរគ្នាទៅវិញទៅមកថា«នេះជាសត្វអ្វី នោះជាសត្វអ្វី»។

កុមារ«មង្គល»បានយកដៃរុញសន្លឹកសៀវភៅបើកម្តងមួយទំព័រៗ ពេលនោះមានកុមារម្នាក់ទៀតឃើញដូច្នេះបានប្រាប់ថា«កុំបើកអ៊ីចឹងត្រូវកាន់ចុងសន្លឹកបើកម្តងមួយទំព័រៗ» ហើយគាត់បានធ្វើតាម។

ចំណែកឯជ្រុងវិទ្យាសាស្ត្រវិញ កុមារបន្តការសង្កេតទៅលើរូបភាពដែលបានឃើញពេលគ្រូនិទាន។ កុមារខ្លះនិយាយឆ្លើយឆ្លងគ្នាថា«នេះជាទន្សាយអម្បាញ់មិញ» «ទន្សាយនេះល្បិចណាស់» ជាដើម។ កុមារខ្លះ សង្កេតមើលផ្លែចេក ហើយនិយាយថា«ទន្សាយចូលចិត្តស៊ីផ្លែចេក ខ្ញុំក៏ចូលចិត្តញ៉ាំផ្លែចេកដែរ» ពួកគេបានប្រាប់ទៅមិត្តផ្សេងទៀតពីត្រកួន និងសត្វទន្សាយដែលគ្រូបានដាក់តាំងនៅជ្រុងវិទ្យាសាស្ត្រផងដែរ។

តាមរយៈសកម្មភាពនេះ គ្រូសង្កេតឃើញថា កុមារចាប់អារម្មណ៍សៀវភៅកាន់តែច្រើន នៅពេលដែលគ្រូបានឱ្យកុមារអានដោយសេរី បន្ទាប់ពីនិទានរឿង។ លើសពីនេះទៅទៀត ការខ្ចីសៀវភៅយកទៅអាននៅផ្ទះ ក៏មានការកើនឡើងជាងសព្វដង។

បន្ទាប់ពីរៀបចំសកម្មភាពនេះរួចមក គ្រូបានរកឃើញថា គួរតែបង្ហាញកុមារពីរបៀបបើកសៀវភៅឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ព្រោះកុមារខ្លះមិនទាន់ដឹងពីការប្រើប្រាស់សៀវភៅនៅឡើយ។

កុមារស្តាប់រឿងនិទាន«ទន្សាយចង់ស៊ីផ្លែចេក»។

កុមារស្វែងរកសៀវភៅអាននៅផ្នើរដាក់សៀវភៅបន្ទាប់ពីបានស្តាប់រឿងនិទាន

គ្រូចូលរួមអានសៀវភៅជាមួយកុមារ។

មាតាបិតាខ្ចីសៀវភៅទៅអាននៅផ្ទះ

៣.៨.២. ធ្នើរ ឬកន្លែងដាក់សម្ភារៈសិក្សា

ធ្នើរ ឬកន្លែងដាក់សម្ភារៈសិក្សាជាទីកន្លែងរក្សាទុកដាក់ឯកសាររដ្ឋបាល សម្ភារៈប្រើប្រាស់ និងសម្ភារៈឧបទេសសម្រាប់ដំណើរការរៀន និងបង្រៀនមុខវិជ្ជានីមួយៗ បានត្រៀមផ្គត់ផ្គង់បម្រុងជាស្រេចតាមស្ថានភាពមូលដ្ឋានជាអាទិ៍មាន៖ សៀវភៅ បញ្ជីរដ្ឋបាលថ្នាក់រៀន ក្រដាស ប៊ិក ខ្មៅដៃ បន្ទាត់ កាវ ស្កុតកំណាត់ កន្ត្រៃ កាំបិត ខ្សែ អំបោះ ម្ជុលដេរ តួអក្សរ ឬលេខមានស្នាមចុច ប័ណ្ណ ព្យញ្ជនៈ ស្រៈ លេខ ផ្ទាំងរូបភាព សម្ភារៈពញ្ញាក់អារម្មណ៍ ម៉ែត្រវាស់កម្ពស់ ជញ្ជីងថ្លឹងទម្ងន់។ល។ អាស្រ័យលើការរៀបចំរបស់គ្រូ សម្ភារៈនៅទីនេះក៏អាចរៀបចំនៅជ្រុងល្បែងបានដែរ។

៣.៨.២.១. ប្រសិទ្ធភាព

- សម្រួលដល់ការបង្រៀន និងរៀន។
- ងាយស្រួលយកសម្ភារៈមកប្រើប្រាស់ក្នុងកិច្ចការងាររដ្ឋបាល។
- គ្រប់គ្រងសម្ភារៈបានគង់វង្ស និងមានសណ្ដាប់ធ្នាប់ល្អ។

៣.៨.២.២. ការរៀបចំ

ក. សម្រាប់គ្រូ៖

- ការរៀបចំ
  - ជ្រើសរើសធ្នើរ ទូដែក ទូឈើ ទៅតាមលទ្ធភាពរបស់សាលា។ ជាការល្អ យើងអាចជ្រើសរើសទូមានសោរ ដើម្បីបង្ការកុំឱ្យកុមារយកសម្ភារៈក្នុងទូរបស់គ្រូលេង។
- ការប្រើប្រាស់
  - រៀបតាមប្រភេទឯកសារ តាមមុខវិជ្ជា ឬសម្ភារៈ ក្នុងកញ្ច្រែង ឬប្រអប់ ដោយមានបិទស្លាកសញ្ញាសម្គាល់។
  - ផ្លាស់ប្ដូរសម្ភារៈបង្រៀនក្នុងធ្នើរជារៀងរាល់ខែដើម្បីកាត់បន្ថយបរិមាណក្នុងធ្នើរ។

- ការថែទាំ
  - សម្អាតធ្នើរ ឬកន្លែងដាក់សម្ភារៈជាប្រចាំ។
  - ណែនាំកុមារកុំឱ្យយកសម្ភារៈរបស់គ្រូលេង។

ខ.សម្រាប់កុមារ៖

- ការរៀបចំ
  - រៀបធ្នើរ ឬតុសម្រាប់ដាក់តាំងសម្ភារៈដែលគ្រូបង្រៀនរួចទុកឱ្យកុមារលេងមានដូចជាល្បែងគូសតាមស្នាម ចុចៗ លេខ ព្យញ្ជនៈ ល្បែងគូសភ្ជាប់ចំនួនទៅនឹងលេខ...។
- ការប្រើប្រាស់
  - រៀបចំសម្ភារៈល្បែងសិក្សាតាមមុខវិជ្ជាដាក់តាំងឱ្យកុមារងាយមើលឃើញ និងងាយយកលេង។
  - ផ្លាស់ប្ដូរល្បែងជាប្រចាំដែលមានបន្ថែមហ្វឹត និងអេប៉ុងលុបសម្រាប់កុមារលេង។

- ការថែទាំ
  - សម្អាតធ្នើរ ឬកន្លែងដាក់សម្ភារៈល្បែងជាប្រចាំ។
  - ណែនាំកុមារជាប្រចាំពីការរៀបចំទុកដាក់សម្ភារៈល្បែងនៅកន្លែងដើមវិញពេលលេងរួច។

ល្បែងសិក្សាតាមមុខវិជ្ជាក៏អាចដាក់នៅជ្រុងល្បែងឱ្យកុមារលេងបានដែរ។

ឧទាហរណ៍

ល្បែងផ្គុំចំនួនរូបភាពទៅនឹងលេខពី១ ដល់១០

មុននឹងលេងល្បែងផ្គុំរូប កុមារបានរៀនពីចំនួន រាប់ចំនួន និងយល់ន័យនៃ ចំនួន១ ដល់១០ រួចហើយ ដោយគ្រូបានបង្ហាញពីចំនួនរូបភាពឱ្យត្រូវនឹងចំនួនលេខ ព្រមទាំងរូបផ្សេងៗ សម្រាប់ឱ្យកុមារមានការចងចាំពីលេខទាំងនោះបានល្អជាងមុន។ ផ្សារភ្ជាប់នឹងសកម្មភាពនេះ គ្រូបានរៀបចំល្បែងមួយដែលហៅថា «ផ្គុំចំនួនរូបភាពទៅនឹងលេខ១ ដល់១០» ធ្វើបែបនេះ កុមារនឹងបានពង្រីកការយល់ដឹង ក៏ដូចជាបង្កើនការចងចាំពីចំនួនរូបភាព និងស្គាល់លេខនីមួយៗកាន់តែច្បាស់បន្ថែមទៀត ហើយនៅក្នុងល្បែងនេះ គ្រូបានរៀបចំបរិស្ថានសម្រាប់កុមារលេងផងដែរ។

មុខវិជ្ជា	- បុរេគណិត ល្បែងផ្គុំចំនួនរូបភាពទៅនឹងលេខពី១ដល់១០
វត្ថុបំណង	វិជ្ជាសម្បទា៖ - ប្រាប់បានពីពណ៌ ឈ្មោះរូបភាព ចំនួន និងលេខពី១ ដល់១០ បំណិនសម្បទា៖ - រាប់ចំនួនរូបភាព និងលេខបានពី១ ដល់១០ - ផ្គុំចំនួន និងលេខបានត្រឹមត្រូវ។ ចរិយាសម្បទា៖ - សប្បាយរីករាយ និងសហការគ្នាក្នុងពេលលេងបានល្អ។
ថ្នាក់/អាយុ	- កម្រិតមធ្យម ៤ឆ្នាំ
រយៈពេល	- ៣០នាទី
សម្ភារៈ	- ល្បែងផ្ទាំងរូបភាព(៤ឈុត)
របៀបលេង	- កុមារផ្គុំចំនួនរូបភាពឱ្យត្រូវនឹងលេខ

១. ការរៀបចំបរិស្ថាន និងការចូលរួមរបស់គ្រូ

បរិស្ថាន

- ដាក់សម្ភារៈនៅក្នុងប្រអប់ ហើយបិទស្លាកសញ្ញាសម្គាល់ទុកលើធ្នើរសម្ភារៈសិក្សា ឬតុ ងាយស្រួលកុមារមើលឃើញ និងយកលេង
- បែងចែកកុមារជាក្រុមតូចៗ
- រៀបតុផ្គុំបញ្ចូលគ្នា និងដាក់តាមចំនួនក្រុមកុមារ
- រៀបចំប្រអប់សម្ភារៈល្បែងដាក់លើតុឱ្យហើយ ងាយស្រួលដល់កុមារលេង។

ការចូលរួមរបស់គ្រូ

- បង្រៀនពីចំនួន និងលេខដល់កុមារ មុនពេលចាប់ផ្តើមលេងល្បែង
- ណែនាំពីរបៀបលេងទៅកាន់កុមារ
- ដើរមើលការលេងរបស់កុមារតាមក្រុម ដើម្បីឱ្យដឹងថាកុមារមានបញ្ហាអ្វីខ្លះពេលកំពុងលេង
- សម្របសម្រួល និងលើកសរសើរដល់កុមារ
- ចូលរួមលេងជាមួយកុមារប្រកបដោយភាពសប្បាយរីករាយ
- នៅចុងម៉ោងមុនពេលចេញលេង ណែនាំកុមារថា«អ្នកគ្រូបានរៀបល្បែងផ្គុំរូបភាពនៅធ្នើរសម្ភារៈសិក្សា និងតុ ហើយបើកូនណាចង់លេង អាចលេងដោយសេរីបាន»។

២. សកម្មភាពឆ្លើយតបរបស់កុមារ និងលទ្ធផល

កុមារពិតជាសប្បាយរីករាយនៅពេលឃើញគ្រូបានរៀបចំសម្ភារៈលេងនៅលើតុរបស់ពួកគេ បន្ទាប់មកគ្រូចាប់ផ្តើមឱ្យកុមារលេង។ តាមរយៈការលេងនេះ គ្រូបានសង្កេតឃើញថា មានកុមារមួយចំនួនតូចហាក់បីដូចជាមិនសូវជាចាប់អារម្មណ៍នឹងការលេងទេ ហើយព្រមទាំងមានកុមារខ្លះទៀតលេងមិនត្រូវសោះ បើទោះបីជាលេងបាន២ទៅ៣ដងក៏ដោយ។ ពេលនោះ គ្រូបានព្យាយាមណែនាំពីរបៀបលេង និងលើកទឹកចិត្តដល់កុមារដែលមិនសូវចង់លេង ចុងក្រោយពួកគេក៏បានលេងដោយជោគជ័យទាំងអស់គ្នា និងបានទះដៃស្រែកថា«ជយោ! យើងធ្វើបានហើយ»។

បន្ទាប់ពីលេងចប់ គ្រូបានរៀបចំសម្ភារៈទាំងនោះនៅជ្រុងសិក្សា ហើយបានណែនាំពួកគេឱ្យលេងនៅម៉ោងចេញលេង។ ក្នុងអំឡុងពេលនោះដែរ មានកុមារប្រមាណ៣ទៅ៤នាក់បានយកទៅលេងល្បែងនៅធ្នើរសម្ភារៈសិក្សា។ ក្រោយមកមានកុមារជាច្រើននាក់ទៀតចង់លេងដែរ តែគ្រូបានណែនាំឱ្យកុមារចាំលេងនៅពេលក្រោយទៀត ដោយសារកន្លែងចង្អៀត។

នៅក្នុងសកម្មភាពនេះ យើងឃើញថាមានចំណុចមួយចំនួនគ្រូគួរតែកែលម្អនៅពេលក្រោយ៖

- គ្រូគួររៀបចំបណ្ណរូបភាព និងបណ្ណលេខឱ្យបានទំហំធំជាងនេះ ដើម្បីឱ្យកុមារយល់ និងមើលឃើញបានច្បាស់។
- គ្រូគួររៀបចំឱ្យកុមារលេងល្បែងនៅពាក់កណ្តាលម៉ោងសិក្សា (ឧ៖ នៅម៉ោង៨:៣០ព្រឹក ឬម៉ោង៩:០០ព្រឹក) ចៀសវាងកុមារមានភាពនឿយហត់ពេលលេងល្បែងនេះ
- គ្រូគួរលើកទឹកចិត្តកុមារឱ្យបានច្រើន បើទោះបីជាគាត់លេងខុសដដែលៗក៏ដោយ។

គ្រូពន្យល់បន្ថែមដល់កុមារ

កុមារជួយគ្នាស្វែងរកគូរូបភាព និងចំនួន

កុមារលេងល្បែងនៅពេលសម្រាក